

รายงานสรุปผลการเดินทาง
ศึกษาดูงานและเจรจาธุรกิจด้านแรงงาน
ของ คณะกรรมการการแรงงาน
สภาผู้แทนราษฎร
ระหว่าง
วันที่ ๒๘ พฤศจิกายน - ๕ ธันวาคม ๒๕๕๒
ณ ประเทศนอร์เวย์

กลุ่มงานคณะกรรมการการแรงงาน
สำนักกรรมการ ๓ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

คำนำ

ตามที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ ได้บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๓๕ ว่า สภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา มีอำนาจเลือกสมาชิกของแต่ละสภา ตั้งเป็น “คณะกรรมการสามัญ” เพื่อกระทำการพิจารณาสอบสวน หรือศึกษาเรื่องใด ๆ อันอยู่ในอำนาจหน้าที่ของสภา แล้วรายงานต่อสภา ดังนั้น จึงกล่าวได้ว่า คณะกรรมการสามัญเป็นกลไกที่สำคัญยิ่งในระบบรัฐสภาที่จะทำให้การทำงานของสภามีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

คณะกรรมการการแรงงาน เป็น ๑ ใน ๑๕ คณะ ของคณะกรรมการสามัญในสภาผู้แทนราษฎรดังกล่าว โดยมีอำนาจหน้าที่กระทำการพิจารณาสอบสวนหรือศึกษาเรื่องใด ๆ ที่เกี่ยวกับการแรงงานไทยและแรงงานต่างด้าวในประเทศ รวมทั้งแรงงานไทยในต่างประเทศ ดังนั้น คณะกรรมการการแรงงาน จึงได้มีนโยบายในการเปิดตลาดแรงงานที่มีฝีมือของไทยในต่างประเทศ เพื่อส่งเสริมการมีงานทำให้แก่แรงงานไทยที่มีฝีมือ และมีความประสงค์ที่จะเดินทางไปทำงานต่างประเทศ ตลอดจนพัฒนาแรงงานไร้ฝีมือให้เป็นที่ต้องการของตลาดแรงงานต่างประเทศ นอกจากนี้ คณะกรรมการยังได้คำนึงถึงสวัสดิการของประเทศต่างๆ ในการดูแลแรงงานที่พำนักในต่างประเทศ ด้วย

จากการศึกษาดูงานทำให้คณะกรรมการได้ทราบปัญหา ข้อมูลเกี่ยวกับการจ้างงาน การดูแลแรงงานต่างชาติ แนวทางในการเข้าไปประกอบอาชีพหรือทำธุรกิจการลงทุนในประเทศ นิวซีแลนด์ การพัฒนาประเทศในรูปรัฐสวัสดิการ เพื่อใช้ประกอบการตัดสินใจในการขยายตลาดแรงงานหรือตลาดเพื่อการลงทุน ในประเทศนิวซีแลนด์ และพัฒนาสังคมแรงงานไทยให้มีคุณภาพต่อไปในอนาคต.

ว่าที่ร้อยตรี

(สุเมธ ฤทธาคนี)

ประธานคณะกรรมการการแรงงาน

คำนำ	ก
๑. ระบอบการปกครองของประเทศนิวซีแลนด์	๑
๒. ข้อมูลสถานการณ์แรงงานในประเทศนิวซีแลนด์	๘
๓. ระบบสวัสดิการสังคมของประเทศนิวซีแลนด์	๑๒
๔. บทบาทของกระทรวงการพัฒนาสังคมนิวซีแลนด์	๑๖
๕. ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ	๑๕
๖. ประโยชน์ที่ได้รับจากการไปศึกษาดูงาน	๒๑
๗. รายชื่อคณะกรรมการและผู้ร่วมเดินทาง	๒๒

ระบอบการปกครองของประเทศนิวซีแลนด์

คณะกรรมการและผู้ร่วมเดินทาง ได้ไปศึกษาฐานที่รัฐสถานิวซีแลนด์ โดยมี Mr. Mike Lees เจ้าหน้าที่ประจำรัฐสถานิวซีแลนด์ให้การต้อนรับและบรรยายสรุปข้อมูลพื้นฐานของประเทศระบอบการปกครองนิวซีแลนด์ และการใช้อำนาจนิติบัญญัติของรัฐสภา สรุปได้ดังนี้

นิวซีแลนด์ปกครองโดยระบอบราชาธิปไตย (Constitutional Monarchy) กล่าวคือ กษัตริย์เป็นประมุขแห่งรัฐซึ่งอยู่ภายใต้กฎหมายและรัฐธรรมนูญ ประเทศนิวซีแลนด์ ไม่มีรัฐธรรมนูญเป็นของตัวเอง แต่จะใช้กฎหมายเดียวกับอังกฤษ โดยมีการถ่วงดุลอำนาจออกเป็น ๓ ฝ่าย คือ ฝ่ายนิติบัญญัติ ซึ่งใช้อำนาจผ่านทางรัฐสภา ฝ่ายตุลาการ ใช้อำนาจผ่านทางศาล และการปกครอง โดยรัฐบาลแบ่งเป็นส่วนท้องถิ่นและพรรคการเมือง และมีผู้สำเร็จราชการแทนควีนอลิซาเบธ ของอังกฤษ

รัฐธรรมนูญของนิวซีแลนด์เป็นแบบไม่เป็นลายลักษณ์อักษร คือไม่มีกฎหมายฉบับใดฉบับหนึ่งที่บัญญัติถึงระบบการเมืองการปกครอง แต่จะมีกฎหมายอื่นๆ หลายฉบับมาประกอบกัน เช่น Constitution ACT ๑๙๘๖ ซึ่งเป็นพระราชบัญญัติที่ได้รวบรวมเอาหลักกฎหมายรัฐธรรมนูญที่กระจายอยู่มาบัญญัติไว้ด้วยกัน และพระราชบัญญัติเลือกตั้ง เป็นต้น แต่พระราชบัญญัติเหล่านี้ไม่มีบทบัญญัติที่ว่า บทบัญญัติของกฎหมายใดที่ขัดแย้งกับพระราชบัญญัติฉบับนี้ใช้บังคับมิได้ นอกจากนี้กฎหมายรัฐธรรมนูญของนิวซีแลนด์ยังรวมเอากฎหมายของอังกฤษ บางฉบับที่บังคับใช้ในนิวซีแลนด์ด้วย เช่น Act of Settlement ๑๗๐๑ ซึ่งเกี่ยวกับการสืบราชสันตติวงศ์ของกษัตริย์อังกฤษ คำพิพากษาของศาลในคดีที่เกี่ยวกับกฎหมายรัฐธรรมนูญ และธรรมเนียมปฏิบัติทางรัฐธรรมนูญ เป็นต้น

ฝ่ายบริหาร ประกอบด้วยคณะรัฐมนตรีไม่เกิน ๒๔ คน ทำหน้าที่รายงานและให้คำปรึกษาแก่ผู้สำเร็จราชการฯ ด้านนโยบายสำคัญ ๆ สมาชิกคณะรัฐมนตรีจะต้องมาจากสมาชิกสภาฯ ในการบริหารงาน คณะรัฐมนตรีกระทำผ่านคณะกรรมการ กระบวนการกำหนดนโยบายสำคัญภายในคณะรัฐมนตรี กระทำโดยการหารืออย่างไม่เป็นทางการและอย่างมีชั้นความลับ เพื่อให้การตัดสินใจเป็นไปโดยอย่างมีฉันทามติ เนื่องจากคณะรัฐมนตรีนั้นรับผิดชอบร่วมกันและควรต้องมีทำที่อันเป็นเอกภาพ เพื่อจะได้เป็นฐานสนับสนุนการบริหารงานของรัฐบาลอย่างมีประสิทธิภาพต่อไป

ฝ่ายนิติบัญญัติ: รัฐสถานิวซีแลนด์เป็นแบบสภาเดี่ยว ประกอบด้วยสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจำนวน ๑๒๐ คน โดยจะมีการเลือกตั้งทุก ๓ ปี ประชาชนทุกคนที่มีอายุครบ ๑๘ ปี มีสิทธิในการออกเสียงเลือกตั้ง สำหรับชาวเมารีนัน ได้มีการจัดสรรที่นั่งในสภาฯ ให้ผู้แทนชาวเมารีจำนวน ๖ ที่นั่ง

ฝ่ายตุลาการ สถาบันตุลาการประกอบด้วยศาลที่สำคัญ ๓ ศาล คือ ศาลชั้นต้น ศาลอุทธรณ์และศาลฎีกา นอกจากนั้น มีศาลอื่นๆ อีก เช่น ศาลคดีเด็กและเยาวชน พิจารณาคดีเกี่ยวกับเด็กที่มีอายุต่ำกว่า ๑๗ ปี ศาลอนุญาโตตุลาการ และศาลที่ดินของชาวเมารี เป็นต้น ศาลทุกศาลในนิวซีแลนด์มีอำนาจตัดสินทั้งคดีแพ่งและคดีอาญา อำนาจทางตุลาการเป็นอำนาจอิสระ

รัฐสภานิวซีแลนด์

ถือได้ว่ามีอำนาจสูงสุดในการออกกฎหมายนั้นคือเป็นฝ่ายนิติบัญญัติ ซึ่งมี

๑. ผู้สำเร็จราชการแทน(ได้รับการแต่งตั้งจากประมุข) ทำหน้าที่ในการผ่านพระราชบัญญัติ , การเรียกประชุมรัฐสภา , การยุบสภา , การจัดการเลือกตั้ง ทั้งนี้โดยมีนายกรัฐมนตรีเป็นผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

๒. สภาผู้แทนราษฎร มีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

- จัดสรรสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเพื่อจัดตั้งคณะรัฐบาลโดยการแต่งตั้งจากผู้สำเร็จราชการแทน

คณะรัฐบาลของนิวซีแลนด์สามารถจัดตั้งได้ ๔ รูปแบบ ดังนี้

๑. พรรคเดียวเสียงส่วนมาก เป็นพรรคเดียวที่มีที่นั่งในสภา ๕๐ %

๒. พรรคผสมเสียงส่วนมาก ประกอบด้วย ๒ พรรคหรือมากกว่า โดยมีที่นั่งในสภารวมกันมากกว่า ๕๐%

๓. พรรคเดียวเสียงส่วนน้อย เป็นพรรคเดียวที่มีที่นั่งในสภา ๕๐% หรือน้อยกว่า สามารถจัดตั้งรัฐบาลได้โดยได้รับความเห็นชอบจากพรรคอื่นด้วยการออกเสียงเห็นชอบ

๔. พรรคผสมเสียงส่วนน้อย ประกอบด้วย ๒ พรรคหรือมากกว่า โดยมีที่นั่งรวมกัน ๕๐% หรือน้อยกว่าในสภา สามารถจัดตั้งรัฐบาลได้โดยได้รับความเห็นชอบจากพรรคอื่นด้วยการออกเสียงเห็นชอบ

ทั้งนี้ ปัจจุบัน นิวซีแลนด์มีการเลือกตั้งทั่วไปเมื่อวันที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๑ พรรค National ซึ่งมีนายจอห์น คีย์ (John Key) เป็นหัวหน้าพรรคมีคะแนนเสียงนำพรรค Labour โดยได้รับคะแนนเสียงทั้งหมด (Party Vote) ร้อยละ ๔๖ ในขณะที่พรรค Labour ซึ่งมีนางเฮเลน คลาร์ก (Helen Clark) อดีตนายกรัฐมนตรีของนิวซีแลนด์ได้คะแนนเสียง ร้อยละ ๓๔ ทำให้นายคีย์คว้าชัยชนะในการเลือกตั้งครั้งนี้ และได้ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีคนใหม่โดยจัดตั้งรัฐบาลผสมของพรรค National ซึ่งมีเสียงจำนวน ๕๘ เสียง บวกด้วยเสียงของพรรคร่วมรัฐบาล ได้แก่พรรค Maori Party, ACT New Zealand และ United Future จึงรวมเป็น ๖๕ เสียงในสภา ซึ่งถือว่ามีคามมั่นคง ตามมาตรฐานระบบรัฐสภานิวซีแลนด์ และคาดการณ์ว่ารัฐบาลของนายคีย์จะสามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ครบวาระการทำงาน (ปี ๒๕๕๑-๒๕๕๔)

- การออกกฎหมาย (ฝ่ายนิติบัญญัติ) โดยการดำเนินการตรวจสอบและแก้ไขร่างพระราชบัญญัติต่าง ๆ

- การเป็นตัวแทน เนื่องจากนิวซีแลนด์ใช้ระบบผู้แทน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจึงทำหน้าที่เป็นตัวแทนในการตัดสินใจเรื่องต่างๆ แทนประชาชน บทบาทการเป็นตัวแทนของผู้แทนราษฎรมี ๒ บทบาทควบคู่กัน คือ ทำหน้าที่เป็นตัวแทนที่นำความต้องการและปัญหาต่าง ๆ ของประชาชนเสนอต่อรัฐสภา และ เป็นตัวแทนของฝ่ายรัฐสภาและรัฐบาลในการดำเนินกิจการใด ๆ อันเป็นประโยชน์เพื่อประชาชน

- การให้ความเห็นชอบเรื่องอันเกี่ยวกับภาษีและรายจ่ายสาธารณะ

- ตรวจสอบการดำเนินงานของรัฐบาล โดยเรื่องสำคัญที่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ต้องดำเนินการตรวจสอบการดำเนินงานของรัฐบาล คือ เรื่องอันเกี่ยวกับการจัดเก็บภาษี การใช้จ่ายของ รัฐบาล ซึ่งเป็นความรับผิดชอบของรัฐบาลอันมีต่อรัฐสภา

ความรับผิดชอบของรัฐบาลต่อรัฐสภา

๑.) ด้านการพิจารณางบประมาณและจัดสรรเงินภาครัฐ

๑.๑ แถลงนโยบายด้านงบประมาณและการรายงานงบประมาณที่เกี่ยวข้อง : ในแต่ละปี รัฐบาลต้องประกาศนโยบายเกี่ยวกับการใช้งบประมาณ ก่อนวันที่ ๑๑ มีนาคม ของทุกปี ทั้งนี้ โดยมีเนื้อหาสาระ วัตถุประสงค์ของการใช้งบประมาณในระยะสั้น (short-term) และระยะยาว (long-term) ซึ่งจะมีคณะกรรมการการเงินและรายจ่ายของแผ่นดินทำหน้าที่รายงานต่อสภา

๑.๒ รายงานงบประมาณ (ร่างพิจารณางบประมาณ) ซึ่งรัฐมนตรีกระทรวงการคลัง ต้องเป็นผู้แถลงต่อรัฐสภา โดยมีสาระสำคัญว่ารัฐบาลจะมีแนวทางในการใช้จ่ายอย่างไรในแต่ละปี

๑.๓ จัดสรรงบประมาณและจัดสรรงบประมาณเพิ่มเติม

โดยคณะกรรมการการเงินและรายจ่ายจะเป็นผู้จัดสรรแต่ละการออกเสียงต่อ คณะกรรมการกั่นกรอง (Select Committee) เพื่อดำเนินการตรวจสอบอย่างละเอียด ซึ่ง คณะกรรมการกั่นกรองมีเวลา ๒ เดือน เพื่อดำเนินการตรวจสอบและเสนอรายงานต่อรัฐสภา หลังจากผ่านขั้นตอนการพิจารณาอย่างละเอียดจากคณะกรรมการแล้วจะนำผลการพิจารณาเข้าสู่ รัฐสภาเพื่อดำเนินการพิจารณาอีกครั้งในคณะกรรมการเต็มสภา โดยขั้นตอนการพิจารณางบประมาณ ต้องผ่านการพิจารณาจำนวน ๓ วาระ ก่อนจะทูลเกล้าถวายพระมหากษัตริย์เพื่อทรงพระราชทานความ เห็นชอบ

๒.) การตั้งกระทู้ถาม (Parliamentary Questions)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมีเวลา ๖๐ นาที ต่อ ๑๒ คำถาม ในการตั้งกระทู้ถามต่อ รัฐมนตรีกระทรวงต่าง ๆ โดยกระทู้ถามสด (oral question) จะปรากฏอยู่บนเว็บไซต์หลังจากเวลา ๑๑.๓๐ น. และคำถามต่าง ๆ จะถูกถามและตอบหลังจากเวลา ๑๗.๓๐ น. ในวันเดียวกัน ทั้งนี้ สมาชิกสภาผู้แทนฯ ยังสามารถเสนอคำถามได้ไม่จำกัดจำนวนโดยการตั้งกระทู้ถามแบบเขียน (Writing Question) ส่งไปยังรัฐมนตรีกระทรวงต่าง ๆ ที่ต้องการ และกระทู้ถามจะตอบภายใน ๖ วันทำการ ผ่านกระบวนการตั้งกระทู้ถาม-ตอบทั้งหมดในระบบอิเล็กทรอนิกส์เผยแพร่ทางเว็บไซต์ของรัฐสภา (www.parliament.nz)

๓.) การอภิปราย (Debates)

สำหรับการอภิปรายทั่วไปสมาชิกสามารถหยิบยกประเด็นสาธารณะที่ตนสนใจเข้ามาอภิปรายได้ และหากเป็นเรื่องที่มีความสำคัญเร่งด่วนและอยู่ในความรับผิดชอบของรัฐมนตรีหรือสมาชิกท่านใดก็สามารถนำประเด็นดังกล่าวมาอภิปรายได้โดยผ่านความเห็นชอบของประธานสภาว่าควรนำเรื่องนั้นมาพิจารณาในที่ประชุมหรือไม่โดยมีเวลาในการอภิปรายประมาณ ๓๐ นาที – ๑ ชั่วโมง

๔.) การร้องทุกข์ (Petitions)

เป็นกระบวนการหนึ่งในการตรวจสอบการดำเนินงานของรัฐบาล ซึ่งประชาชนสามารถยื่นร้องทุกข์ต่อสภาได้ในเรื่องอันเกี่ยวกับนโยบายสาธารณะหรือกฎหมาย ร้องทุกข์ร้อนผ่านทางสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในพื้นที่ของตน ทั้งนี้ เรื่องร้องทุกข์จะถูกนำเข้าสู่คณะกรรมการที่มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวข้องเพื่อดำเนินการพิจารณาค้นหาข้อเท็จจริงจากบุคคลหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และเมื่อคณะกรรมการได้จัดทำรายงานถึงผลการพิจารณาและคำแนะนำต่อสภาแล้ว รัฐบาลจะนำคำวินิจฉัยและข้อเสนอแนะนั้นไปดำเนินการต่อภายใน ๕๐ วัน

๕.) สนธิสัญญาระหว่างประเทศ (International treaties)

รัฐบาลเป็นผู้ทำสนธิสัญญาระหว่างประเทศทั้งแบบทวิภาคีและพหุภาคี จากการทำสนธิสัญญาระหว่างประเทศดังกล่าวย่อมมีผลกระทบต่อกฎหมายภายในประเทศโดยเฉพาะอย่างยิ่งเรื่อง การละเมิดอำนาจอธิปไตย ดังนั้น คณะกรรมการจึงมีหน้าที่สำคัญต่อการพิจารณาสนธิสัญญาระหว่างประเทศอันเกี่ยวข้องกับความรับผิดชอบของตนก่อนที่รัฐบาลจะดำเนินการให้สัตยาบัน

คณะกรรมการกึ่งถาวร (Select Committees)

คณะกรรมการกึ่งถาวร ทำหน้าที่เป็นคณะกรรมการสามัญโดยแต่ละคณะกรรมการจัดตั้งขึ้น เพื่อตรวจสอบหรือพิจารณาเรื่องใด ๆ อย่างละเอียด และสามารถให้สาธารณชนเข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการของรัฐสภา จำนวนของคณะกรรมการมีเท่ากับจำนวนของฝ่ายบริหารประกอบด้วยสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจากพรรคต่าง ๆ ตามสัดส่วน ซึ่งในปัจจุบันมีจำนวน ๑๓ คณะ ดังนี้

๑. คณะกรรมการการค้าพาณิชย์ (Commerce)

๒. คณะกรรมการการศึกษาและวิทยาศาสตร์ (Education and Science)

๓. คณะกรรมการการเงินและรายจ่าย (Finance and Expenditure)

๔. คณะกรรมการการต่างประเทศ การป้องกันและการค้า (Foreign Affairs , Defence and Trade)

๕. คณะกรรมการการบริหารจัดการการปกครอง (Government Administration)

๖. คณะกรรมการการสาธารณสุข (Health)
๗. คณะกรรมการการยุติธรรมและการเลือกตั้ง (Justice and Electoral)
๘. คณะกรรมการกฎหมายและคำสั่ง (Law and Order)
๙. คณะกรรมการการปกครองส่วนท้องถิ่นและสิ่งแวดล้อม (Local Government and Environment)
๑๐. คณะกรรมการกิจการมาวรี (Maori Affairs)
๑๑. คณะกรรมการผลิตผลขั้นต้น (Primary Production)
๑๒. คณะกรรมการการประชาสงเคราะห์ (Social Services)
๑๓. คณะกรรมการการขนส่งและอุตสาหกรรมสัมพันธ์ (Transport and Industrial Relations)

นอกจากนี้ยังมีคณะกรรมการพิเศษ (Specialist Committees) จำนวน ๕ คณะ

๑. คณะกรรมการพิเศษด้านคำสั่งสภา (Standing Orders)
๒. คณะกรรมการพิเศษด้านสิทธิประโยชน์ (Privilege)
๓. คณะกรรมการพิเศษด้านข้าราชการรัฐสภา (Officers of Parliament)
๔. คณะกรรมการพิเศษด้านการตรวจสอบกฎหมาย (Regulations Review)
๕. คณะกรรมการพิเศษด้านกิจการสภา (Business)

อำนาจหน้าที่หลักของคณะกรรมการนั้นคือการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติต่าง ๆ ตามอำนาจหน้าที่ของแต่ละคณะกรรมการรวมถึงหน้าที่อื่น ๆ ที่เป็นความรับผิดชอบของรัฐบาลต่อสภา การกิจของคณะกรรมการทั้ง ๑๓ คณะเกี่ยวข้องกับเรื่อง ดังนี้

- พระราชบัญญัติ (Bills)

คณะกรรมการมีหน้าที่ในการจัดทำข้อเสนอสาธารณะ (Public Submission) ทั้งผ่านทางหนังสือพิมพ์และโดยการเรียกให้หน่วยงานหรือบุคคลที่เกี่ยวข้องและเชี่ยวชาญมาแสดงความเห็นต่อคณะกรรมการหรือผ่านทางกรเขียนข้อเสนออื่น ๆ ส่งมายังคณะกรรมการก็ได้ สำหรับการพิจารณาร่าง พ.ร.บ. ของคณะกรรมการใช้เวลาประมาณ ๖ เดือนหรือมากกว่านั้นในกรณีที่เป็นร่างที่มีเนื้อหาสาระมาก

ทั้งนี้ คณะกรรมการจะพิจารณาร่าง พ.ร.บ. โดยนำเอาข้อเสนอสาธารณะและจากการแนะนำของข้าราชการผู้เชี่ยวชาญมาใช้ประกอบการพิจารณาว่าจะรับร่าง พ.ร.บ. หรือไม่ และเสนอให้มีการแปรญัตติในกรณีที่มีเหตุจำเป็น จากนั้นคณะกรรมการจัดทำรายงานและนำเสนอร่าง พ.ร.บ. ที่จะแก้ไขเสนอต่อสภา

- การพิจารณาคดี (Inquiries)

คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ในการพิจารณาคดีต่าง ๆ ได้ ในคดีที่เกี่ยวข้องกับอำนาจหน้าที่ของตน โดยการจัดทำข้อเสนอสาธารณะ (Public Submission) รวมทั้งมีอำนาจในการเรียกเอาหลักฐานจากหน่วยงานมาประกอบการพิจารณา ซึ่งคณะกรรมการจะจัดทำรายงานคำวินิจฉัยข้อเสนอแนะต่อสภา โดยรัฐบาลจะนำคำวินิจฉัยและข้อเสนอแนะนั้นไปดำเนินการต่อภายใน ๕๐ วัน

- การจัดสรรงบประมาณ (Estimates)

ภายหลังที่งบประมาณถูกเสนอต่อสภาแล้ว คณะกรรมการมีเวลา ๒ เดือนในการพิจารณาแผนประมาณการใช้จ่ายของรัฐบาล (Government's spending plans) สำหรับปีงบประมาณถัดไป โดยคณะกรรมการมีอำนาจในการตรวจสอบเอกสารและเรียกเอาหลักฐานจากรัฐมนตรีและข้าราชการผู้เกี่ยวข้องก่อนการจัดทำรายงานส่งยังสภา

- การตรวจสอบการเงิน (Financial Review)

คณะกรรมการมีอำนาจในการจัดการตรวจสอบทางการเงินของหน่วยงานภาครัฐ โดยการตรวจสอบการดำเนินงานและการปฏิบัติงานของหน่วยงาน เพื่อนำไปพิจารณาการจัดสรรงบประมาณให้แก่หน่วยงานต่อไป

- การร้องทุกข์ (Petitions)

ประชาชนสามารถยื่นร้องทุกข์ต่อสภาได้ในเรื่องอันเกี่ยวกับนโยบายสาธารณะหรือกฎหมาย เรื่องทุกข์ร้อน โดยผ่านทางสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในพื้นที่ของตน ทั้งนี้เรื่องร้องทุกข์จะถูกนำเข้าสู่คณะกรรมการที่มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวข้องเพื่อดำเนินการพิจารณาค้นหาข้อเท็จจริงจากบุคคลหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และเมื่อคณะกรรมการได้จัดทำรายงานถึงผลการพิจารณาและคำแนะนำต่อสภาแล้ว รัฐบาลจะนำคำวินิจฉัยและข้อเสนอแนะนั้นไปดำเนินการต่อภายใน ๕๐ วัน

- สนธิสัญญาระหว่างประเทศ (International treaties)

คณะกรรมการมีอำนาจในการพิจารณาถึงสนธิสัญญาระหว่างประเทศอันเกี่ยวข้องกับอำนาจหน้าที่เป็นเวลา ๑๕ วัน แล้วจึงจัดทำรายงานส่งต่อสภาก่อนที่รัฐบาลจะดำเนินการให้สัตยาบันต่อสนธิสัญญานั้น ๆ

กระบวนการตรากฎหมาย (The Legislative Process)

ขั้นตอนการตรากฎหมายของนิวซีแลนด์ มีดังนี้

- การเสนอร่าง พ.ร.บ. (Introduction) เป็นการเสนอร่างกฎหมายต่อสภาโดยยังไม่มีกรอภิปราย

- การพิจารณาวาระที่ ๑ (First Reading) หลังจากที่ย่าง พ.ร.บ. ถูกเสนอไปยังสภาแล้วเป็นเวลา ๓ วัน นับจากวันเสนอร่าง จะเข้าสู่ขั้นตอนการพิจารณาวาระที่ ๑ เพื่อลงมติรับหรือไม่รับร่าง พ.ร.บ. นั้น หากมีมติรับร่าง พ.ร.บ. ก็จะส่งร่าง พ.ร.บ. ให้คณะกรรมการที่เกี่ยวข้องพิจารณาโดยละเอียดต่อไป หากมีมติไม่รับร่าง พ.ร.บ. ก็จะถือว่าร่าง พ.ร.บ. ฉบับนั้นมีอันตกไป

- คณะกรรมการกั่นกรอง (Select Committee)

คณะกรรมการกั่นกรองมีเวลาในการพิจารณาร่าง พ.ร.บ. เป็นเวลา ๖ เดือน ซึ่งคณะกรรมการจะจัดทำข้อเสนอสาธารณะ (Public Submission) และแก้ไขบทบัญญัติร่าง พ.ร.บ. นั้นสู่สภา

- การพิจารณาวาระที่ ๒ (Second Reading)

เป็นขั้นตอนของการพิจารณาถึงหลักของร่าง พ.ร.บ. ซึ่งเป็นการพิจารณาครั้งสุดท้ายในขั้นของคณะกรรมการกั่นกรองเพื่อปรับปรุงและแก้ไขร่าง พ.ร.บ. ทั้งนี้ต้องได้รับมติเป็นเอกฉันท์ในการผ่านร่าง พ.ร.บ. จากคณะกรรมการก่อนจะนำร่าง พ.ร.บ. เข้าสู่การพิจารณาของคณะกรรมการเต็มสภา

- การพิจารณาวาระที่ ๓ (Third Reading)

เป็นการพิจารณาร่าง พ.ร.บ. ขั้นสุดท้ายในสภาเพื่อลงมติเห็นชอบหรือไม่ต่อร่าง พ.ร.บ. นั้น แล้วจึงนำร่าง พ.ร.บ. ขึ้นทูลเกล้าถวายพระมหากษัตริย์เพื่อทรงถวายความเห็นชอบเป็นขั้นตอนสุดท้าย

- ขอพระบรมราชานุญาต (Royal Assent)

พระมหากษัตริย์จะทรงถวายความเห็นชอบในร่าง พ.ร.บ. โดยจากคำแนะนำของนายกรัฐมนตรีหรือรองนายกรัฐมนตรีก็ได้

๑. ข้อมูลนโยบายการนำเข้าแรงงานต่างชาติ

๑.๑ ประเทศนิวซีแลนด์ยังคงมีความต้องการแรงงานต่างชาติที่มีทักษะ ความรู้ ความชำนาญเฉพาะสาขาที่ขาดแคลน เช่น สถาปนิก ผู้เชี่ยวชาญทางด้านกฎหมาย ทันตแพทย์ พยาบาลวิชาชีพ ทั้งนี้ นิวซีแลนด์จะเปิดรับแรงงานต่างชาติเฉพาะสาขาอาชีพที่สามารถก่อให้เกิดประโยชน์ในเชิงธุรกิจ รวมถึงแรงงานที่มีทักษะหรือความรู้ทางเทคนิคพิเศษ เพื่อช่วยเหลือเพิ่มศักยภาพทางด้านเศรษฐกิจ สังคม และการแข่งขันระหว่างประเทศ

๑.๒ สำหรับแรงงานไร้ฝีมือ ทางกรนิวซีแลนด์จะไม่อนุญาตให้เข้าไปทำงาน และได้ยกเลิกข้อตกลงกับทางการไทยในการยกเว้นการตรวจลงตรา (VISA) กรณีเดินทางเข้าไปพำนักในประเทศนิวซีแลนด์ ไม่เกิน ๙๐ วัน เนื่องจากส่วนใหญ่พำนักเกินกำหนดและลักลอบทำงาน โดยไม่ได้รับอนุญาต

๑.๓ แรงงานต่างชาติที่เข้าประเทศและสามารถทำงานได้อย่างถูกต้องตามกฎหมาย ประกอบด้วย

- ผู้ที่ได้รับอนุญาตให้มีถิ่นที่อยู่ในประเทศ
- ผู้ที่ได้รับอนุญาตให้เดินทางเข้าไปทำงาน
- ผู้ที่เข้าประเทศชั่วคราวหรือนักเรียนที่ได้รับการยกเว้นให้ทำงานพิเศษบางเวลา
- ผู้ที่เข้าไปทำงานตามวัตถุประสงค์เฉพาะรายหรือผู้ที่ได้รับการยกเว้นพิเศษ

๑.๔ ทางกรนิวซีแลนด์ได้เข้มงวดในการออกกฎหมายเพิ่ม โทษ ทั้งทางอาญาและทางแพ่งกับนายจ้างนิวซีแลนด์ที่จ้างแรงงานต่างชาติที่ไม่ได้รับอนุญาต

๑.๕ ภายใต้นโยบาย Essential Work Permit Policy นายจ้างที่ต้องการจ้างแรงงานต่างชาติ ต้องพิสูจน์ให้ได้ก่อนว่า ได้มีความพยายามอย่างแท้จริงที่จะจ้างแรงงานชาวนิวซีแลนด์หรือผู้มีถิ่นพำนักในนิวซีแลนด์แล้ว โดยการลงโฆษณาตำแหน่งงานและคุณสมบัติ รวมทั้งทำสัญญาจ้างบริษัทจัดหางานในการจัดจ้างแรงงานที่เหมาะสม

๑.๖ หลักเกณฑ์การพิจารณาอนุญาตให้เข้าไปทำงานมีหลักเกณฑ์ที่สำคัญ คือ

- จะต้องมียาน ในประเทศให้ทำและได้มีการตรวจสอบแล้วว่าไม่มีแรงงานในประเทศสมัครเข้าไปทำงาน

- ต้องเป็นงานที่ขาดแคลนหรืออาชีพเฉพาะด้าน

- ต้องเป็นผู้ที่ได้รับอนุญาตให้มีถิ่นพำนักในประเทศ ซึ่งประกอบด้วยผู้ได้รับอนุญาตเข้าประเทศระยะยาวในการเข้าไปทำธุรกิจ หรือได้รับการรับรองจากนายจ้างหรือผู้ที่มีความรู้ความสามารถพิเศษ

พระราชบัญญัติตรวจคนเข้าเมืองของนิวซีแลนด์ (Immigration Act) ปี ค.ศ. ๒๐๐๒ (ปี พ.ศ. ๒๕๔๕) ได้เพิ่มโทษนายจ้างกรณีจ้างแรงงานต่างชาติที่ไม่ได้รับอนุญาตให้ทำงาน โดยปรับไม่ต่ำกว่า ๕๐,๐๐๐ ดอลลาร์นิวซีแลนด์ หรือประมาณ ๑,๒๓๔,๕๐๐ บาท แต่หากจงใจจ้างแรงงาน โดยผิดกฎหมายและเอารัดเอาเปรียบคนงานต่างชาติหรือพยายามหน่วงเหนี่ยวไม่ให้แรงงานออกจากงาน เพื่อเดินทางกลับประเทศ จะเพิ่มโทษเป็นปรับไม่เกิน ๑๐๐,๐๐๐ ดอลลาร์นิวซีแลนด์ หรือประมาณ ๒,๔๖๘,๐๐๐ บาท หรือจำคุกไม่เกิน ๗ ปี

(อัตราแลกเปลี่ยน ๑ ดอลลาร์นิวซีแลนด์ ประมาณ ๒๔.๖๘ บาท ณ วันที่ ๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๒)

๑.๗ กฎหมายคุ้มครองแรงงานของประเทศนิวซีแลนด์ให้ความคุ้มครองแรงงานทั้งที่ถูกกฎหมายและลักลอบเข้าไปทำโดยผิดกฎหมาย โดยผู้ที่อยู่ในวัยทำงานต้องมีอายุไม่ต่ำกว่า ๑๕ ปี และไม่มีข้อกำหนดเกษียณอายุการทำงาน จะต้องมียศสัญญาจ้าง ซึ่งนายจ้างต้องจ่ายค่าจ้างในอัตราค่าจ้างขั้นต่ำ กรณีผู้ทำงานมีอายุ ๑๘ ปีขึ้นไป ค่าจ้างต้องไม่ต่ำกว่า ๘๐๐ ดอลลาร์นิวซีแลนด์ต่อสัปดาห์ (ประมาณ ๑๘,๗๕๒ บาทต่อสัปดาห์) การจ่ายค่าจ้างต้องจ่ายเป็นเงิน และไม่สามารถหักค่าใช้จ่ายอื่นใดที่ไม่ได้กำหนดไว้ในกฎหมาย โดยจะครอบคลุมถึงลูกจ้างประจำการรับงานไปทำที่บ้านหรือการทำงานรายชิ้น

๑.๘ นายจ้างนิวซีแลนด์จะสามารถจ้างแรงงานต่างชาติเข้ามาทำงานชั่วคราวได้จากการยื่นคำขอต่อ New Zealand Immigration Service: NAIS โดยจะต้องเป็นงานที่ไม่สามารถหาแรงงานท้องถิ่นได้ หรือไม่มีหน่วยงานใดที่จะฝึกอบรมแรงงานท้องถิ่นเพื่อเข้าไปทำงาน นายจ้างต้องยื่นรายละเอียดการจ้างงานและหลักฐาน เพื่อแสดงว่าได้พยายามในการหาแรงงานในประเทศแล้ว เพื่อให้ NAIS ตรวจสอบผู้ที่ได้รับอนุญาตให้ทำงานจะต้องทำงานในประเภทที่ขาดแคลนหรืองานที่ต้องใช้ความสามารถพิเศษ โดยมีเงื่อนไขว่าจะต้องเดินทางออกนอกประเทศภายหลังสิ้นสุดระยะเวลาการอนุญาต หรือได้รับการเปลี่ยนสถานการณ์ทำงานตามนโยบายการให้ถิ่นที่อยู่เพื่อการทำงาน (work to resident)

๑.๙ นโยบายการให้ถิ่นที่อยู่เพื่อการทำงาน พิจารณาให้กับ

- ผู้ที่มีความชำนาญพิเศษ โดยเข้าไปทำงานกับนายจ้างที่ได้รับการยอมรับ (An Accredited Employer) ได้รับค่าจ้างไม่ต่ำกว่า ๔๕,๐๐๐ ดอลลาร์นิวซีแลนด์ (ประมาณ ๑,๑๑๑,๐๕๐ บาท)

- ผู้ที่เข้าไปทำงานพิเศษ ตามรายชื่อที่ปรากฏของทางการหรือเป็นผู้ที่มีคุณสมบัติเหมาะสมในการเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ถาวร (Resident)

๑.๑๐ ร้านอาหารไทยที่มีโต๊ะนั่งไม่เกิน ๕๐ คน สามารถนำเข้าผู้ประกอบการอาหารไทยได้ร้านละไม่เกิน ๒ คน

๒. ข้อมูลสถานการณ์แรงงานไทย

จำนวนคนไทยในนิวซีแลนด์

๒.๑ ข้อมูลกระทรวงการต่างประเทศ ณ เดือนมีนาคม ๒๕๕๑ มีคนไทยอาศัยอยู่ในนิวซีแลนด์ ประมาณ ๑๐,๐๕๒ คน ส่วนใหญ่อาศัยอยู่ในเกาะเหนือ โดยชุมชนไทยที่ใหญ่ที่สุดอยู่ที่นครโอ๊คแลนด์และเมืองใกล้เคียง รองลงมาคือเมืองไคร้สเชิร์ช และกรุงเวลลิงตัน

๒.๒ คนไทยที่ประกอบธุรกิจและลงทุนในนิวซีแลนด์ส่วนใหญ่เป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ถาวรหรือถือสัญชาตินิวซีแลนด์ การลงทุนของไทยในนิวซีแลนด์ส่วนใหญ่เป็นการลงทุนด้านร้านอาหารไทยและบริษัท Import-export ขนาดเล็ก ในการส่งสินค้าประเภทเครื่องปรุงอาหารจากไทย และในระยะหลังมีผู้สนใจเปิดธุรกิจนวดแผนไทยหรือสปาเพิ่มมากขึ้น ทั้งนี้ การลงทุนขนาดใหญ่ของไทยในนิวซีแลนด์ปัจจุบันมีเพียง ๒ กิจการ คือ

๑) การร่วมทุนของบริษัท N.C.C. Management & Development ของไทยกับบริษัท Addington Raceway ของนิวซีแลนด์ จัดตั้งบริษัท N.C.C. (New Zealand) ซึ่งได้รับแต่งตั้งจากสภาเทศบาลเมืองไคร้สเชิร์ช ให้เป็นผู้บริหารจัดการ Christchurch Town Hall, Christchurch Convention Centre และ Westpac Trust Centre

๒) โรงแรม Novotel Lakeside ที่เมืองโรโตรัว

๒.๓ สถิติแรงงานไทยที่ขออนุมัติเดินทางไปทำงานในประเทศนิวซีแลนด์ปี ๒๕๕๒ (เดือนมกราคม - ตุลาคม) มีจำนวน ๘๕๖ คน ปี ๒๕๕๑ มีจำนวน ๗๓๗ คน และปี ๒๕๕๐ มีจำนวน ๗๑๘ คน ส่วนใหญ่เดินทางโดยการแจ้งการเดินทางด้วยตนเอง โดยเดินทางไปทำงานในสาขาอาชีพพ่อครัว นวดแผนไทย และคนงานเกษตร เป็นต้น

ค่าจ้าง

อัตราค่าจ้างขั้นต่ำของนิวซีแลนด์สำหรับคนงานอายุ ๑๘ ปีขึ้นไป คือ ๑๒.๕๐ ดอลลาร์นิวซีแลนด์ต่อชั่วโมง (ประมาณ ๓๐๘.๖๓ บาทต่อชั่วโมง)

สำหรับคนงานอายุ ๑๖ - ๑๗ ปี หรืออยู่ในช่วงฝึกงาน คือ ๑๐ ดอลลาร์นิวซีแลนด์ต่อชั่วโมง (ประมาณ ๒๔๖.๕๐ บาทต่อชั่วโมง)

๓. โอกาสและแนวโน้มของแรงงานไทย

ประเทศนิวซีแลนด์ยังคงรับแรงงานต่างชาติเข้าไปทำงาน โดยเฉพาะตำแหน่งผู้เชี่ยวชาญในสาขาต่าง ๆ ที่ยังมีความขาดแคลน เช่น สถาปนิก นักกฎหมาย ทันตแพทย์ พยาบาลวิชาชีพ ฯลฯ ส่วนในตำแหน่งอื่น ๆ ที่ต้องใช้ทักษะความสามารถเฉพาะ ก็จะพิจารณาเป็นรายไป ภาพการณ์จ้างงานในนิวซีแลนด์จะขึ้นอยู่กับภาวะการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ โดยพิจารณาจาก GDP ของประเทศ

คนไทยที่จะเข้าไปทำงานในนิวซีแลนด์ ส่วนใหญ่ไปโดยการชักจูงของญาติพี่น้อง เพื่อให้เข้าไปช่วยในกิจการร้านอาหาร เช่น พ่อครัว แม่ครัว การลงทุนด้านเวชภัณฑ์ นอกจากนี้มีแรงงานไทยเริ่มเข้าไปทำงานในภาคการเกษตร (ฟาร์ม) อย่างถูกต้อง โดยติดต่อผ่านบริษัทจัดหางานของไทย

๑. นิวซีแลนด์จะออกใบอนุญาตทำงานให้กับบุคคลที่เข้ามาทำงานในสาขาอาชีพ ที่มีความขาดแคลนเท่านั้น ซึ่งเป็นไปตามระเบียบของทางการนิวซีแลนด์ ทั้งนี้ สาขาอาชีพที่เป็นศักยภาพของไทย ได้แก่ นวดแผนไทย นวดสปา และผู้ประกอบการอาหารไทย ไม่จัดอยู่ในสาขาขาดแคลนแรงงาน

๒. การขยายตลาดแรงงานไทยสำหรับสาขาอาชีพที่เป็นศักยภาพของแรงงานไทย

๒.๑ พนักงานนวดแผนไทย การขออนุญาตให้แรงงานไทยเข้าไปทำงานในสาขาอาชีพดังกล่าวได้ยาก เนื่องจากภาพพจน์ของอาชีพ และขาดการสนับสนุนจากหน่วยงานท้องถิ่น

๒.๒ พนักงานนวดน้ำมัน แม้ว่าปัจจุบันธุรกิจสปาจะเป็นที่นิยมมาก แต่ผู้ที่จะเป็นพนักงานนวดได้ ต้องได้รับการอบรมตามหลักสูตรของนิวซีแลนด์ และสอบผ่านใบอนุญาตตามระเบียบของนิวซีแลนด์ก่อน

๒.๓ ผู้ประกอบการอาหารไทย แม่ครัวหรือพ่อครัวต้องผ่านการทดสอบของวิทยาลัยดุสิตธานี หรือมีใบผ่านงานจากภัตตาคาร โรงแรมชั้นหนึ่งเท่านั้น นอกจากนี้ ยังมีการกำหนดโควตาชัดเจน โดยกำหนดให้นำพ่อครัวเข้ามาทำงานได้ ๑ - ๒ คน เท่านั้น

ทั้งนี้ การขยายตลาดแรงงานไทยนั้น จะต้องมีการเพิ่มมูลค่าของแรงงานไทย โดยเน้นการพัฒนาทักษะและฝีมือแรงงานให้เป็นแรงงานฝีมือ (Skilled labour) และควรจัดให้มีการฝึกอบรมภาษาต่างประเทศให้กับแรงงานด้วย เพื่อเพิ่มโอกาสการจ้างงานให้กับแรงงานไทย

๑. กรณีชราภาพ ทูพพลภาพ และผู้อยู่ในอุปการะ

กรอบกฎหมาย

กฎหมายฉบับแรก : พ.ศ. ๒๔๔๑ (บำนาญชราภาพ) พ.ศ. ๒๔๕๔ (บำนาญสำหรับหญิงม่าย)
พ.ศ. ๒๔๖๗

(บำนาญสำหรับคนตาบอด) และ พ.ศ. ๒๔๗๕ (บำนาญกรณีทุพพลภาพ)

กฎหมายฉบับปัจจุบัน : พ.ศ. ๒๕๔๔ (บำนาญเกษียณอายุ)

ประเภทโครงการ : ระบบที่ให้ความคุ้มครองแก่ประชาชนทุกคนและระบบความช่วยเหลือทางสังคม

หมายเหตุ : (ประ โยชน์ทดแทนสุทธิทั้งหมดสะท้อนให้เห็นถึงการใช้อัตรากำยี่เบื้องต้น)

ขอบข่ายความคุ้มครอง : ประชาชนทุกคนที่พำนักในประเทศนิวซีแลนด์

แหล่งเงินทุน

ผู้ประกันตน : ไม่ต้องจ่ายเงินสมทบ

ผู้ประกอบการอาชีพอิสระ : ไม่ต้องจ่ายเงินสมทบ

นายจ้าง : ไม่ต้องจ่ายเงินสมทบ

รัฐบาล : เงินทุนทั้งหมดมาจากเงินภาษี

เงินช่วยเหลือ (ชราภาพ) : ประ โยชน์ทดแทนที่ได้รับอาจจะเป็นประ โยชน์ทดแทนประเภทอื่น

๒. กรณีเจ็บป่วยและการคลอดบุตร

กรอบกฎหมาย

กฎหมายฉบับแรก : พ.ศ. ๒๔๘๑

กฎหมายปัจจุบัน : พ.ศ. ๒๕๐๗ (ความมั่นคงทางสังคม) เริ่มใช้พ.ศ. ๒๕๐๘ ฉบับแก้ไขพ.ศ.
๒๕๔๔

และพ.ศ. ๒๕๓๐ (การหยุดงานเพื่อเลี้ยงดูบุตรของบิดาและการคุ้มครอง
การทำงาน) ฉบับแก้ไขพ.ศ. ๒๕๔๕

ประเภทโครงการ : ระบบคุ้มครองประชาชนทุกคนและระบบการช่วยเหลือทางสังคม

ขอบข่ายความคุ้มครอง

เงินทดแทนการขาดรายได้กรณีเจ็บป่วย (ประ โยชน์ทดแทนกรณีเจ็บป่วย) : ผู้ทุพพลภาพชั่วคราวสำหรับ
การทำงานเต็มเวลา

ประ โยชน์ทดแทนกรณีคลอดบุตร (ประ โยชน์ทดแทนกรณีเจ็บป่วย) : จ่ายให้กับหญิงโสด

ประ โยชน์ทดแทนกรณีหยุดงานของบิดาเพื่อเลี้ยงดูบุตร : ประชาชนทุกคนที่พำนักในประเทศนิวซีแลนด์

ทั้งนี้ จะเป็นไปตามประวัติการทำงานและประวัติการประ กอบอาชีพอิสระ

ประ โยชน์ทดแทนทางการแพทย์ : ประชาชนทุกคนที่พำนักในประเทศนิวซีแลนด์

แหล่งเงินทุน

- ผู้ประกันตน : ไม่ต้องจ่ายเงินสมทบ
ผู้ประกอบอาชีพอิสระ : ไม่ต้องจ่ายเงินสมทบ
นายจ้าง : ไม่ต้องจ่ายเงินสมทบ
รัฐบาล : เงินทุนทั้งหมดมาจากเงินภาษี

๓. กรณีประสบอันตรายจากการทำงาน

กรอบกฎหมาย

- กฎหมายฉบับแรก : พ.ศ. ๒๕๔๑
กฎหมายฉบับปัจจุบัน : พ.ศ. ๒๕๔๔ (การป้องกันการประสบอันตราย การฟื้นฟูสมรรถภาพและเงินทดแทน) บังคับใช้ พ.ศ. ๒๕๔๕
ประเภทโครงการ : ระบบที่ให้ความคุ้มครองแก่ประชาชนทุกคนและเป็นระบบที่อยู่ในความรับผิดชอบของนายจ้าง โดยนายจ้างอาจจะเรียกร้องให้สามารถบริหารจัดการระบบด้วยตนเอง

ขอบข่ายความคุ้มครอง

โครงการที่จ่ายเงินทดแทนกรณีประสบอันตราย จะให้ความคุ้มครองแก่ประชาชนชาวนิวซีแลนด์และผู้ที่พักในประเทศนิวซีแลนด์ทุกคน ที่ประสบอันตรายเนื่องจากการทำงานและโรคเนื่องจากการทำงาน

หมายเหตุ : นอกจากนี้โครงการดังกล่าวยังครอบคลุมถึงการผิศจรรยาบรรณในการรักษาทางการแพทย์และประสบอันตรายจากอาชญากร สำหรับประชาชนผู้ที่พำนักและผู้มาเยือนในประเทศนิวซีแลนด์เป็นการชั่วคราว รวมทั้งเด็กและผู้ใหญ่ที่ไม่มีงานทำ ในทางกลับกัน ประชาชนไม่มีสิทธิฟ้องร้องในกรณีประสบอันตรายส่วนบุคคล ที่ได้รับความคุ้มครองจากโครงการหรือความเสียหายที่มากกว่าเงินทดแทนที่ระบุไว้

แหล่งเงินทุน

ผู้ประกันตน:

การประสบอันตรายเนื่องจากการทำงาน : ไม่ต้องจ่ายเงินสมทบ

การประสบอันตรายที่ไม่เนื่องมาจากการทำงาน : เงินสมทบสำหรับการประสบอันตรายที่ไม่ได้เนื่องมาจากการทำงาน จะมีการกำหนดอัตราเงินสมทบทุกปีบนพื้นฐานของค่าใช้จ่ายจริงของการประสบอันตราย ตามที่กฎหมายกำหนด

ผู้ประกอบอาชีพอิสระ:

การประสบอันตรายเนื่องจากการทำงาน : เงินสมทบสำหรับการประสบอันตรายอันเนื่องมาจากการทำงาน

การประสบอันตรายที่ไม่เนื่องมาจากการทำงาน : เงินสมทบสำหรับการประสบอันตรายอันไม่เนื่องมาจากการทำงานจะมีการกำหนดอัตราเงินสมทบทุกปีบนพื้นฐานของค่าใช้จ่ายจริงของการประสบอันตรายที่เกิดขึ้นตามที่กฎหมายกำหนด

นายจ้าง :

เงินสมทบสำหรับการประสบอันตรายอันเนื่องมาจากการทำงานของลูกจ้าง จะมีการกำหนดอัตราเงินสมทบทุกปี บนพื้นฐานของค่าใช้จ่ายจริงของการประสบอันตรายที่เกิดขึ้นตามที่กฎหมายกำหนด

รัฐบาล :

การประสบอันตรายเนื่องจากการทำงาน : จัดเก็บภาษีเป็นพิเศษ รวมทั้งค่าธรรมเนียมน้ำมันและค่าธรรมเนียมใบขับขี่ เงินสมทบจัดเก็บเหมือนนายจ้าง

การประสบอันตรายที่ไม่เนื่องมาจากการทำงาน : ภาษีเงินได้ที่จ่ายให้กับโครงการสำหรับบุคคลที่ไม่มีรายได้

หมายเหตุ : เงินสมทบทั้งหมดข้างต้นจะถูกกำหนดสำหรับ ๑ ใน ๗ ประเภท ประเภทของการเรียกร้องกรณีประสบอันตรายกำหนดจากบัญชีที่ใช้ในการจ่ายประโยชน์ทดแทน

๔. ประโยชน์ทดแทนกรณีว่างงาน

กรอบกฎหมาย

กฎหมายฉบับแรก : พ.ศ. ๒๔๗๓

กฎหมายฉบับปัจจุบัน : พ.ศ. ๒๕๐๗ (ความมั่นคงทางสังคม) ฉบับแก้ไขพ.ศ. ๒๕๐๘

ประเภทโครงการ : ระบบความช่วยเหลือทางสังคม

ขอบข่ายความคุ้มครอง

ประโยชน์ทดแทนกรณีว่างงาน : ทุกคนที่อายุตั้งแต่ ๑๘ ปีขึ้นไป ที่เป็นไปตามกฎเกณฑ์ด้านการพำนักและต้องเป็นผู้ที่ว่างงานและต้องการได้งานทำ

ประโยชน์ทดแทนสำหรับเยาวชนที่พึ่งพาผู้อื่น : บุคคลโสดที่มีอายุ ๑๖ หรือ ๑๗ ปี ไม่ได้อาศัยอยู่กับบิดามารดา และไม่ได้รับเงินช่วยเหลือจากบิดาหรือมารดา ต้องเป็นผู้ที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับมัธยม ฝึกอบรมว่างงาน เจ็บป่วย ประสบอันตราย ทุพพลภาพ หรือตั้งครรรภ์

บุคคลที่ไม่มีสิทธิ : ผู้รับเงินบำนาญที่เกษียณอายุ นักเรียนที่เรียนเต็มเวลา และลูกจ้างที่นัดหยุดงาน

แหล่งเงินทุน

ผู้ประกันตน	:	ไม่ต้องจ่ายเงินสมทบ
ผู้ประกอบการอาชีพอิสระ	:	ไม่ต้องจ่ายเงินสมทบ
นายจ้าง	:	ไม่ต้องจ่ายเงินสมทบ
รัฐบาล	:	เงินทุนทั้งหมดมาจากเงินภาษี

๕. กรณีเงินสงเคราะห์ครอบครัว

กรอบทางกฎหมาย

กฎหมายฉบับปัจจุบัน	:	พ.ศ. ๒๕๑๖ (ความมั่นคงทางสังคม) พ.ศ. ๒๕๒๑ (ความมั่นคงทางสังคม) พ.ศ. ๒๕๔๒ (การชำระภาษี) และ พ.ศ. ๒๕๕๐ (ภาษีเงินได้และเครดิตภาษี)
ประเภทโครงการ	:	ระบบคุ้มครองประชาชนทุกคนและระบบความช่วยเหลือทางสังคม

ขอบข่ายความคุ้มครอง

ประโยชน์ทดแทนที่จ่ายในประเทศ	:	บิดาหรือมารดาที่ต้องเลี้ยงดูบุตรที่อายุต่ำกว่า ๑๘ ปีเพียงลำพัง หรือผู้ที่ดูแลผู้อื่น (นอกจากคู่สมรส) ผู้ซึ่งเข้ารับการรักษาในโรงพยาบาล
เงินสงเคราะห์ฉุกเฉิน	:	บิดาหรือมารดาที่ไม่มีคุณสมบัติได้รับประโยชน์ทดแทนที่จ่ายในประเทศ เนื่องจากการพำนักอาศัย หรืออายุ หรือผู้ที่ยากจน เงินสงเคราะห์จะจ่ายในอัตราเดียวกันกับประโยชน์ทดแทนที่จ่ายในประเทศ
เงินสงเคราะห์บุตรที่ทุพพลภาพ	:	ผู้ที่ดูแลบุตรที่ทุพพลภาพร้ายแรง
เครดิตภาษีครอบครัว	:	ผู้ที่ทำงานและครอบครัวผู้รับประโยชน์ทดแทนที่ต้องอุปการะบุตร
เครดิตภาษีจากการทำงาน	:	ครอบครัวที่กำลังทำงานและต้องอุปการะบุตร
เครดิตภาษีครอบครัวขั้นต่ำ	:	ครอบครัวที่กำลังทำงานและต้องอุปการะบุตร
เครดิตภาษีผู้ปกครอง	:	ครอบครัวที่กำลังทำงานและต้องอุปการะบุตรที่ไม่ได้กำลังได้รับบำนาญอื่นหรือประโยชน์ทดแทนที่ต้องตรวจสอบรายได้

หมายเหตุ : สามารถมีสิทธิรับเครดิตภาษีและเงินสงเคราะห์มากกว่า ๑ ประเภท

แหล่งเงินทุน

ผู้ประกันตน	:	ไม่ต้องจ่ายเงินสมทบ
ผู้ประกอบอาชีพอิสระ	:	ไม่ต้องจ่ายเงินสมทบ
นายจ้าง	:	ไม่ต้องจ่ายเงินสมทบ
รัฐบาล	:	เงินทุนทั้งหมดมาจากเงินภาษี

บทบาทของกระทรวงการพัฒนาสังคมฯ นิวซีแลนด์

ประเทศนิวซีแลนด์ มีระดับการพัฒนาที่สูงกว่าประเทศไทย กล่าวคือ ได้คะแนนตามดัชนีการพัฒนามนุษย์ของ UNDP (Human Development Index – HDI) อันดับ ๑๕ จาก ๑๗๗ ประเทศ (ไทยอยู่อันดับที่ ๗๓) มี GDP สูงเป็นอันดับที่ ๒๒ (ไทยอยู่อันดับที่ ๖๖) มี GDP per capita เฉลี่ยที่ ๒๔,๒๐๐ ดอลลาร์สหรัฐ (ไทย \$ US ๗,๕๕๕) มี Gini index: ๓๖.๒ (ไทย ๔๓.๒) ซึ่งแสดงว่า มีการกระจายความมั่งคั่งดีกว่าของไทย ช่องว่างระหว่างคนรวย คนจนมีน้อยกว่าของประเทศไทย

นิวซีแลนด์มีประชากร ประมาณ ๔ ล้านคน อยู่ในเมืองโอ๊คแลนด์ ๑.๒ ล้านคน อยู่ที่เมืองเวลลิงตัน ๐.๓๗ ล้านคน ประชากรมีอายุขัยเฉลี่ย ๗๕ ปี (ไทย ๗๐ ปี) อัตราผู้อ่านออกเขียนได้ ร้อยละ ๙๙

นิวซีแลนด์จัดได้ว่าเป็นผู้นำระดับโลกด้านสวัสดิการสังคม สิทธิสตรี การดูแลผู้สูงอายุ สวัสดิการเด็ก เงื่อนไขการทำงานที่ดี ค่ารักษาพยาบาล เงินสงเคราะห์คนว่างงาน คนที่เป็นหม้าย พ่อ/แม่ คนเดียว คนพิการ ฯลฯ และเมื่อ ๗๐ ปีที่แล้วเริ่มจัดระบบสวัสดิการสังคม ‘from the cradle to the grave’ เป็นแห่งแรกของโลก

NGO มีบทบาทมากในการจัดสวัสดิการสังคม และได้รับการสนับสนุนจากรัฐสูง ตัวอย่างเช่น งบประมาณ ๕๐% ของกระทรวงสาธารณสุข จะจัดสรรให้ NGO ไปดำเนินการ (contracted, issue based) ดูแลเรื่อง นโยบาย และการจัดสวัสดิการให้ผู้สูงอายุ (เพราะรัฐบาลกลางกำหนดจุดยืนของตนเองว่า จะเป็นผู้กำหนดนโยบาย และชี้นำทิศทางเท่านั้น จะไม่พยายามสวมบทบาทเป็นผู้ให้บริการตรงมากนัก) นอกจากนี้ NGO ยังทำหน้าที่เป็น Watchdog เรื่องพิทักษ์ปกป้องสิทธิมนุษยชนของประชาชนอีกด้วย

กระทรวงการพัฒนาสังคมของนิวซีแลนด์ ถือเป็นกระทรวงใหญ่ที่สุดกระทรวงหนึ่งในบรรดากระทรวงทั้งหลายของประเทศ หน้าที่หลักของกระทรวง คือ

(๑) ให้ความเห็นกับรัฐบาลในเรื่องการกำหนดนโยบายสังคมเชิงยุทธศาสตร์ (Strategic social policy) การวิจัยนโยบายสาขา การวิจัยทางสังคมและการประเมินนโยบาย ในด้านของการสนับสนุนรายได้ (income support) เด็ก เยาวชน ครอบครัว และชุมชน กระทรวงการพัฒนาสังคมของนิวซีแลนด์ ยังรับผิดชอบต่อการให้ความเห็นเชิงนโยบายและการสนับสนุนด้านนโยบายกับสำนักงานชุมชนและอาสาสมัคร สำนักงานพลเมืองอาวุโส และสำนักงานประเด็นปัญหาความพิการ (Offices for the Community and Voluntary Sector, Senior Citizens and Disability Issues)

(๒) จัดบริการตอบสนองนโยบายด้านการสนับสนุนรายได้ รวมทั้งบริการการจัดการหางาน (employment services) ตลอดจน ให้บริการด้านส่งเสริมภาวะผู้นำ ส่งเสริมการประสานงานและแผนงานสำหรับสนับสนุนครอบครัว (family supports)

(๓) ดูแลการบริหารจัดการเรื่องเงินกู้ยืมและเงินช่วยเหลือนักศึกษา (student allowances and loans) บริหารจัดการระบบบำนาญเกษียณอายุ (New Zealand Superannuation) บริหารบำนาญทหารผ่านศึก (Veterans and War Pensions) และจัดการด้านภารกิจที่อาศัยความชำนาญการ (special functions) อาทิ แผนงานบัตรบริการชุมชน (Community Services Card) และการทดสอบความจำเป็นทางการเงิน (financial means testing) สำหรับผู้ที่ต้องได้รับการชดเชยเมื่อต้องอยู่ในการดูแลระยะยาว (long stay care subsidies)

หลักการ

- ยึดแนวทางการพัฒนาสังคมในการดำเนินงาน โดยเน้นความเข้าใจสถานการณ์ที่เป็นจริงทางสังคม เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรม ซึ่งอยู่ล้อมรอบตัวผู้ใช้บริการ
- การพัฒนาสังคม หมายถึง การจัดวางยุทธศาสตร์ด้านต่าง ๆ อย่างเหมาะสม เพื่อให้เกิดประโยชน์ระยะยาว ในขณะที่พยายามแสวงหามาตรการระยะสั้นเพื่อแก้ไขปัญหาที่เผชิญอยู่ในแต่ละวัน
- เน้นมาตรการการคุ้มครองทางสังคม โดยการสร้างเครือข่ายเฝ้าระวังสำหรับกลุ่มบุคคลที่ตกอยู่ในภาวะความยากลำบาก และเน้นเรื่องการลงทุนทางสังคมที่ตอบสนองความต้องการที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน และนำไปสู่ผลประโยชน์อื่นๆในอนาคต.

กระทรวงการพัฒนาสังคมนิวซีแลนด์ได้รับงบประมาณมากกว่า ๑๓ พันล้านเหรียญ (\$๑๓ billion) และให้บริการสนับสนุนรายได้และสนับสนุนการจ้างงานให้กับประชาชนนิวซีแลนด์มากกว่า ๑ ล้านคน ในปีงบประมาณ จนถึงเดือนมิถุนายน ค.ศ. ๒๐๐๒ (พ.ศ. ๒๕๔๕) กระทรวงการพัฒนาสังคมนิวซีแลนด์ทำงานให้ประชาชน ๕๑,๑๒๖ คนได้งานทำที่มีความมั่นคง จำนวนนี้ทะลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ในแผนงาน ๑๑,๑๒๖ คน

กระทรวงการพัฒนาสังคมนิวซีแลนด์ใช้แนวคิดการทำงานที่เน้นการพัฒนาสังคม (Social Development Approach) เป็นฐานคิดในการดำเนินงาน แนวคิดดังกล่าวเน้นการทำความเข้าใจในสภาพความเป็นจริงด้านสังคม เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรมที่เผชิญหน้ากับผู้ใช้บริการ (clients) ของกระทรวง หมู่บ้านของเขา (whanau) และชุมชน การพัฒนาสังคมในที่นี้คือการนำยุทธศาสตร์ให้ไปสู่การกระทำจริง เพื่อให้เกิดสิทธิประโยชน์ระยะยาวแก่ประชาชน พร้อมๆ กับการใช้มาตรการระยะสั้นเพื่อให้ตอบสนองความต้องการจำเป็นของประชาชนในปัจจุบัน

ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ

จากการที่คณะกรรมการฯ ได้มีโอกาสไปศึกษาดูงานยังประเทศต่าง ๆ ได้แก่ ประเทศที่พัฒนาแล้ว ประเทศกำลังพัฒนาและประเทศด้อยพัฒนา ทำให้สามารถเปรียบเทียบถึงความแตกต่าง จุดเด่น จุดด้อย ของแต่ละประเทศและสามารถนำมาปรับใช้ให้เหมาะสมสำหรับประเทศไทยในการพัฒนาและปรับปรุงประเทศไทยในด้านต่าง ๆ ทั้งนี้ การไปศึกษาดูงาน ณ ประเทศนิวซีแลนด์ในครั้งนี้ คณะกรรมการฯ ได้ไปดูงานด้านการสวัสดิการสังคมว่าทำไมประเทศนิวซีแลนด์จึงมีความเจริญมั่งคั่งกว่าประเทศไทย สภาพทางสังคม และโอกาสการเข้ามาทำงานในนิวซีแลนด์ของแรงงานไทย ซึ่งจะได้นำข้อคิดเห็นเสนอแนะต่อฝ่ายบริหาร ดังนี้

๑. คณะกรรมการฯ เห็นว่าสวัสดิการที่ควรส่งเสริมและผลักดันมากที่สุดในช่วงนี้คือ เรื่องการศึกษาเป็นอันดับแรก โดยหากมีการบริหารจัดการงบประมาณที่เพียงพอแล้วควรให้สามารถเรียนฟรีตั้งแต่อนุบาลถึงมหาวิทยาลัย เพราะการศึกษาของประชาชนจะเป็นรากฐานที่มั่นคงในการพัฒนาคุณภาพชีวิต สังคมและเศรษฐกิจของประเทศ

๒. รัฐควรจัดสวัสดิการรักษาพยาบาลหรืออย่างมีคุณภาพ กล่าวคือ สุขภาพอนามัยเป็นสิ่ง ที่ควบคู่ไปกับการมีชีวิตที่ดีของคนในสังคม การไม่มีโรคคือ ลาภอันประเสริฐ จึงเป็นสังฆธรรมที่ ผู้บริหารระดับประเทศต้องคำนึงถึง และกำหนดให้เป็นนโยบายหลักของชาติ นอกจากนี้รัฐต้องควบคุม การให้บริการให้มีความเสมอภาคเป็นมาตรฐานเดียวกันกับทุกคนด้วย

๓. ควรส่งเสริมและอนุรักษ์ค่านิยม เอกฉัตรวัฒนธรรมไทย ความรัก ความสามัคคี และความสงบเอาไว้ให้สมกับค่านิยมที่ต่างชาติให้ไว้ว่า “สยามเมืองยิ้ม” ตลอดจนคงคุณค่าความเป็นไทย ให้ยั่งยืนไม่ให้ถูกวัฒนธรรมของต่างชาติเข้าครอบงำได้ แม้ว่าทุกวันนี้จะเป็นยุคโลกาภิวัตน์ แต่คนไทยก็สามารถเลือกสรรสิ่งที่เหมาะสมกับความเป็นไทยได้

๔. รัฐควรมีการฝึกอาชีพและหางานให้กับนิสิตนักศึกษาที่จบใหม่ ดูแลคนว่างงานและ คนที่ต้องการเปลี่ยนงาน ให้มีเงินชดเชยรายได้กับคนที่ตกงานหรือคนที่ไม่สบายจนทำงานไม่ได้

๕. ด้านการสงเคราะห์ผู้ด้อยโอกาส ควรให้เงินค่าครองชีพแก่คนพิการที่ทำงานไม่ได้ คนพิการที่สามารถทำงานได้ควรดูแลเรื่องอาหารที่อยู่อาศัย ฝึกอาชีพและหางานให้ ขณะที่คนพิการที่ ช่วยเหลือตัวเองไม่ได้นั้นต้องมีการเพิ่มเบี้ยเลี้ยง จัดที่พักอาศัย ดูแลรักษาบำบัดฟื้นฟูด้วย

๖. ด้านแรงงาน ควรส่งเสริมให้มีการจัดตั้งสหภาพแรงงานตามกลุ่มอาชีพเพื่อคุ้มครอง แรงงาน ทั้งในและนอกระบบ อาทิ ผู้ค้าขาย อาชีพอิสระ แรงงานในภาคเกษตร

๗. ด้านสวัสดิการผู้สูงอายุ ให้เงินบำนาญแก่ผู้สูงอายุ ๖๐ ปีขึ้นไปทุกคนเพื่อความเท่าเทียมกันและเสมอภาค

๘. สังคมไทยควรเปลี่ยนแปลงค่านิยม ดังนี้

๘.๑ ระบบอุปถัมภ์การใช้เส้นสาย แบ่งพรรคพวก

๘.๒ การหลงใหลในอบายมุข

๘.๓ การขาดความสามัคคี ใช้ความรุนแรง ใช้อารมณ์ไม่ใช่เหตุผล

๘.๔ การแต่งกายที่ไม่เหมาะสมของวัยรุ่น

๘.๕ การนิยมหรือรับวัฒนธรรมต่างชาติ พ่อแม่ต้องเป็นต้นแบบปลูกฝังจิตสำนึกตั้งแต่เกิด เป็นแบบอย่างที่ดี ส่วนโรงเรียน สถาบันการศึกษาและวัดต้องปลูกจิตสำนึก ธรรมะอย่าง ต่อเนื่องรวมถึงให้แนวทางปฏิบัติ และชุมชนต้องช่วยกันดูแลเฝ้าระวัง และองค์กรปกครองท้องถิ่น ภาครัฐควรประสานกับชุมชนทั้งกิจกรรมและงบประมาณ ทั้งบทบาทของสื่อต้องเผยแพร่แต่สิ่งสร้างสรรค์ให้ความรู้ความเข้าใจเพื่อ สนับสนุนค่านิยมต่างๆ

ข้อเสนอแนะของคณะกรรมการ แม้ว่าจะต้องใช้งบประมาณบริหารจัดการที่มาก แต่มีความจำเป็นที่ต้องดำเนินการให้พัฒนาคนควบคู่ไปกับการพัฒนาชาติ ซึ่งเป็นสิ่งที่นานาอารยประเทศถือปฏิบัติกันในการสร้างชาติ

ประโยชน์ที่ได้รับจากการไปศึกษาดูงาน

๑. คณะกรรมการจะได้นำข้อมูลจากการศึกษาดูงานเก็บไว้เป็นฐานข้อมูล คณะกรรมการในการศึกษาระบบสวัสดิการของต่างประเทศ เพื่อใช้เป็นข้อเสนอแนะต่อฝ่ายบริหารของไทย โดยเฉพาะในเรื่องสวัสดิการแรงงาน จะเกี่ยวข้องกับหลายกระทรวง อาทิ การประกันสังคม ขึ้นกับกระทรวงแรงงาน การพัฒนาสวัสดิการสังคมต่าง ๆ ก็ขึ้นกับกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ การดูแลสุขภาพอนามัยก็ขึ้นอยู่กับกระทรวงสาธารณสุข ดังนั้น การทุ่มงบประมาณลงไปในด้านใด จึงขึ้นอยู่กับนโยบายของรัฐที่มุ่งส่งเสริมในเรื่องนั้น ซึ่งการพัฒนาคนควบคู่ไปกับสภาพความเป็นอยู่ที่ดีจะเป็นพื้นฐานในการพัฒนาต่อยอดในเรื่องอื่นต่อไป

๒. เตรียมการรองรับ โอกาสการขยายตลาดแรงงานของไทยไปยังประเทศนิวซีแลนด์ ในขณะนี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งแรงงานฝีมือที่ตลาดแรงงานนิวซีแลนด์ยังมีความต้องการเพื่อการพัฒนาประเทศนิวซีแลนด์ ดังนั้น การให้การดูแลส่งเสริมแรงงานที่มีทักษะที่ทำงานอยู่ในต่างประเทศให้เกิดความมั่นใจในการทำงาน เพราะแรงงานเหล่านี้จะมีค่าตอบแทนสูง และนำเงินตราต่างประเทศกลับมาไทย ในขณะที่เดียวกันก็เร่งพัฒนาฝีมือแรงงานที่มีอยู่ให้เป็นแรงงานที่มีทักษะฝีมือรองรับกับตลาดแรงงานในต่างประเทศ

๓. คณะกรรมการได้มีโอกาสศึกษาดูงานในรัฐสภา มีเรื่องที่น่าสนใจอย่างยิ่ง คือ การตั้งกระทู้ถามของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ที่นอกจากมีกระทู้ถามสดแล้ว ยังมีการตั้งกระทู้ถามแบบเขียนไม่จำกัดจำนวน ส่งไปยังรัฐมนตรีกระทรวงต่าง ๆ ที่ต้องการ และกระทู้ถามจะตอบภายใน ๖ วัน ทำการ ผ่านกระบวนการถามตอบทั้งหมดในระบบอิเล็กทรอนิกส์ เผยแพร่ทางเว็บไซต์ของรัฐสภา ซึ่งน่าสนใจนำมาปรับใช้กับสภาผู้แทนราษฎรของไทย เพราะในโลกปัจจุบันระบบเทคโนโลยีสารสนเทศได้กระจายไปทุกหนแห่งทั่วประเทศ และประชาชนทั่วไปสามารถเข้าถึงได้ง่าย สามารถกระจายข้อมูลให้รับทราบได้อย่างรวดเร็ว หากมีโอกาสได้ศึกษาแนวทางการนำไปใช้โดยละเอียด ก็จะเป็นประโยชน์ต่อวงงานรัฐสภา และเผยแพร่ผลงานของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในฐานะเป็นผู้แทนของประชาชนได้อย่างดี

รายชื่อคณะกรรมการการแรงงาน สภาผู้แทนราษฎร และผู้ร่วมเดินทาง

เดินทางไปศึกษาดูงานและเจรจาธุรกิจด้านแรงงาน

ณ ประเทศนิวซีแลนด์

ระหว่างวันเสาร์ที่ ๒๘ พฤศจิกายน – วันศุกร์ที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๕๒

๑. ว่าที่ร้อยตรี สุเมธ ฤทธาณีนี	ประธานคณะกรรมการ
๒. นายสถาพร มณีรัตน์	รองประธานคณะกรรมการ
๓. นายเรวัต อารีรอบ	รองประธานคณะกรรมการ
๔. นายปัจจุตติน อูมา	รองประธานคณะกรรมการ
๕. นายทองดี มนิสสาร	รองประธานคณะกรรมการ
๖. นายนิมุคตาร์ วาบา	ที่ปรึกษาคณะกรรมการ
๗. นายนคร มาฉิม	ที่ปรึกษาคณะกรรมการ
๘. นายนิพนธ์ ศรีธีเรศ	เลขานุการคณะกรรมการ
๙. นางนันทพร วิรกุลสุนทร	ผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการ
๑๐. นางพจนารถ แก้วผลึก	ผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการ
๑๑. นายสุชาติ ถายน้ำเงิน	โฆษกคณะกรรมการ
๑๒. นายสัญญาชัย อินทรสูต	โฆษกคณะกรรมการ
๑๓. นายเสกสิทธิ์ ไวนิยมพงศ์	กรรมการ
๑๔. นายเชวงศักดิ์ เร่งไพบูลย์วงษ์	กรรมการ
๑๕. นายสนอง เทพอักษรณรงค์	กรรมการ
๑๖. นายแสงจิต มหาคุณาจิระกุล	ผู้อำนวยการประจำคณะกรรมการ
๑๗. พันจ่าเอก อนุกร แก้วดี	เลขานุการประจำคณะกรรมการ
๑๘. นางวันทนา บ่อโพธิ์	เลขานุการประจำคณะกรรมการ
๑๙. นายบุญสุภภะ ตัณฑชัย	เลขานุการประจำคณะกรรมการ
๒๐. นางชยาทิพย์ ภาสบุตร	ผู้อำนวยการกลุ่มงานคณะกรรมการ การแรงงาน สำนักกรรมการ ๓
๒๑. นายรังษี สุภณา	นิติกร ๖ สำนักกรรมการ ๓
๒๒. นางถาวรธม มณีรัตน์	ผู้ติดตามหมายเลข ๒
๒๓. นางรอซียะ อูมา	ผู้ติดตามหมายเลข ๔
๒๔. นางสะอิดะ วาบา	ผู้ติดตามหมายเลข ๖
๒๕. นางสาวมุนาดิยา วาบา	ผู้ติดตามหมายเลข ๖
๒๖. นางชลธิชา มาฉิม	ผู้ติดตามหมายเลข ๗
๒๗. นางศศิพร ถายน้ำเงิน	ผู้ติดตามหมายเลข ๑๑
๒๘. นางสาวรัชนิกร เร่งรัดกิจ	ผู้ติดตามหมายเลข ๑๔
